

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

ранениятъ птичи царъ полетѣлъ надолу. Полетѣла заедно съ него и лисицата. Следъ малко тупнали тежко на земята мъртви.

Дошло Ламевото Ере. Взелo си салтамарката. А вечеръта до-

мъкна въ село лисичата кожа и орела. Кой не дойде да види страшната птица! Че то бѣше едно орлище, като му разперихме крилетѣ, бѣха по-дълги отъ копралъ.

Е. Кювлиевъ

МАЛЪКЪ СЪЧКО

Вънъ е тишина и сънъ, и едъръ, веселъ снѣгъ вали, но чува се прекрасенъ звънъ и гласъ на радостни шейни.

Кой иде съ веселия снѣгъ, по-здравъ отъ пролѣтенъ орелъ? О, Малъкъ Съчко — младъ юнакъ, добре дошелъ, добре дошелъ!

Той влиза въ селскитѣ кжщя, ржцетѣ си да поогрѣй, пощипва малкитѣ деца и вика:

— Здравъ студъ хвана, брей! Ходѣхъ нощесъ при Пролѣтъта: — Върни се вече! — ѣ казахъ, — че майчицата ни земя ще хване хрема отъ студа!

— Не съмъ приготвена за пжтъ, но извести ѣ, — рече тя, — че Марта дойде ли, и азъ въ България ще долетя!

И Малъкъ Съчко се засмѣ. — Това е истината, да! Играйте си, догдето вънъ не се е разтопилъ снѣга!

Богданъ Овесянинъ

БАБА МАРТА

— Мамо, мамо, отвори ми, скоро чая приготви ми, че тазъ баба Марта стара пакъ настинка ми докара.

Ужъ я гледашъ, че се смѣе, — нали топло слънце грѣе? — а пжкъ хапе и помита, като хала халовита.

Вижъ ржцетѣ ми и дветѣ вечъ не мога да ги сѣтя, а лицето и ушитѣ на ледъ станаха горкитѣ.

Мамо, мамо, отвори ми, скоро чая приготви ми, че тазъ баба Марта стара пакъ настинка ми докара.

Свѣтломиръ Пеневъ